

DOPIŠ PRO TEBE

4/82

ĎÁBLŮV KAMARÁD

Zkušený zloduch Zlotřilec radí nezkušenému příteli Červotoči, jak má učit svého svěřence špatné, neúčinné modlitbě a jak zmařit jeho duchovní vývoj i účinky modlitby.

Milý Červotoči,

tvé návrhy jsou naivní. Vůbec nechápeš, jak bolestná je pro nás MODLITBA! A mně, zkušenému svůdci, nepředhazuj, že se mé rady, týkající se modlitby Tvého svěřence za jeho matku neosvědčily. Proč svaluješ vlastní vinu na mne? Za svou hloupost budeš trpět! Tvůj chlapec se nesmí naučit správné modlitbě! Nejvhodnější metoda je ZÁBRANA. Jako dítě jistě papouškoval Otčenáše a Zdrávasy – to v něm vzbudilo odpor. Nebyla to modlitba pro dítě, ale pro dospělého, a měla stejný účinek, jako když něžné dětské nožky obuješ do tvrdých bot dospělého. Boty jeho nohy rozedřou. Vyvolej v něm vzpomínku na odpor k modlitbě v dětství – a půl práce je hotovo.

Ať považuje modlitbu za něco citového, bez formy a pravidel. Začátečník myslí, že stačí zbožná NÁLADA, která se soustředěním vůle a ducha při správně modlitbě nemá nic společného. Coleridge řekl, že » se snaží dostat do stavu dokonalé lásky « a ostatní přenechává CITU zbožnosti. Podobá se to sice modlitbě světců, nad kterými už nemáme skoro moc, protože jsou naplněni NEPŘÍTELEM, ale jen podobá! Využij tohoto klamu u začátečníků!

Zapomínají také, že vše, co dělá tělo, má vliv na duši. Proto jim vštěpuj, že je lhostejné, jestli při modlitbě klečí, stojí nebo leží v posteli. Víš – kamaráde – ta lidská zvířata se domnívají,

že jim našeptáváme zlé věci, ve skutečnosti jim spíše zatajujeme to, co je od nás odvádí do náruče NEPŘÍTELE.

Soustředí-li se jen na NĚHO, je naše práce marná. Proto se snaž, aby se soustředil jen na sebe. Např. ať se snaží vyvolat v sobě POCITY lásky, zbožnosti, statečnosti atd. Ať neprosí o určitou vlastnost, ale o POCIT této vlastnosti. To je uspokojí, ale nepomůže mu to. Musí se domnívat, že modlitba je úspěšná jen tehdy, doprovázejí-li ji vroucí city.

Správná modlitba však nedbá na to, je-li člověku tělesně či duševně dobře nebo špatně. Když se člověk modlí, zasáhne NEPŘÍTEL vždycky. Pokud se modlí správně – jak píše. Nás, ryzích duchů, si nevšímá, tato modlící se lidská zvířata zahrnuje hned jasem sebepoznání. Sáhni k jemnějším prostředkům. LIDÉ NEPŘÍTELE PŘÍMO NEPOZNÁVAJÍ. Nevidí, necítí ten strašný jas, bodavou a pálicí zář, která nás věčně trápí a mučí. Jejich představy o NEPŘÍTELI jsou zmatené a pokroucené. Vidí ho jako vousatého dědečka v oblacích nebo se domnívají, že je jaksi vtělený v kříži, před kterým klečí. Nechápou, že kříž, obraz, jméno, jsou pomůcky, jak se dostat k NEPŘÍTELI. Lidé jsou často modloslužebníky a ani o tom nevědí.

Ať jen zdobí kříž květinami a domnívají se, že se blíží k NEPŘÍTELI. Ať ctí obraz MATKY NEPŘÍTELE, ale neblíží se skrze něj a skrze ni k NEPŘÍTELI – který prolíná všechno láskou, jen nás, ryzí duchy, svou palčivou spravedlností. Je v ní také láska, ale nás právě tato ztracená a odmítnutá láska bolí. Ano, odmítlí jsme ji – na věky.

Kdyby si tvůj hoch uvědomil, že předměty, před kterými se modlí, jsou jen pomůcky, jak se snadněji dostat k NEPŘÍTELI, byli bychom ztraceni. Ano – tato lidská zvířata se hrozí spálit starý kříž a nahradit novým, zničit starý obraz – ale nehrozí se své nenávisti, závisti, pomluv, lží atd.

Kdyby prošel duch tvého svěřence těmito pomůckami a dostal se do přítomnosti ryzího Ducha, kdyby si uvědomil jeho přítomnost v sobě, v místnosti, kde žije, pracuje, spí, jí, raduje se – ba i hřeší – bylo by s námi zle. Od tohoto poznání ho odváděj všemi silami – jinak se vrať zpět a zde dostaneš » odměnu « za to, jak špatně jsi plnil své poslání.

Na štěstí si mnozí myslí, že se modlí, ale pečlivě se vyhýbají myšlence na to, že jsou proniknuti NEPŘÍTELEM, že je jím proniknut celý vesmír i nekonečno, že žije v duši nejodpornějšího zločince, nejprotivnějšího člověka, hlupáka a nafoukance – a tyto citové vztahy jsou pro nás výborné. Pěstuj v jeho duši cit, ale snaž se, aby nebyl napojen na zdravý rozum a na pevnou vůli. Nemůžeš-li tomu zabránit, snaž se aspoň, aby toto spojení bylo slabé a aby cit oddělila od rozumu a vůle sebemenší porucha – špatná nálada, averse, pomluva, nedorozumění atd. Tak se aspoň částečně tvůj chlapec od NEPŘÍTELE ODPOUTÁ.

Citová modlitba – přitlumení rozumu a vůle, a hlavně oddělení všech tří od vlivu NEPŘÍTELE – to jen náš cíl. Ať se považuje za hluboce zbožného, ve skutečnosti je hříčkou v našich rukou! Příkladů je dost. V kostelních lavicích i mimo ně.

Ptáš se, má-li vědět tvůj chlapec o naší existenci. Velitelství rozhodlo, že v této fázi boje ne. Stojíme před velkým rozporem. Nevěří-li lidé v naši existenci, ztrácíme příjemné výsledky naší hrůzovlády a nezískáme nikoho např. pro černou magii. Věří-li v nás, pak z nich neuděláme materialisty a pochybovače. Snad se nám časem podaří promístit jejich vědy emocemi a mytologiemi tak, aby se do nich vpašovala víra v nás – ovšem ne pod naším jménem – a jejich srdce zůstane víře v NEPŘÍTELE uzavřeno. Např. » prasíly života«, chvála a propagace sexu a sexuálních zvráceností – pokud možno už u dětí – či určité druhy psychoanalýzy. Podaří-li se nám vychovat člověka, který zbožňuje » prasíly života« a existenci duchů popírá, bude to úspěch.

Moderní člověk musí vidět v ďáblech směšné figurky čertů z pohádek. Kdyby snad tvůj hoch trochu zapochyboval o naší směšnosti, ukaž mu ve fantazii rohatého, chlupatého chlapíka s vyplazeným jazykem a přesvědč ho, že v existenci něčeho tak legračního věřit nemůže. Je to tak zvaná metoda MATENÍ POJMŮ, proti které bojovala scholastika NEPŘÍTELOVA miláčka TOMÁŠE AQUINSKÉHO, na štěstí dnes už polozapomenutého, odstraněného samými teology z většiny teologických učilišť. Matení pojmů a hlavně metody NEJASNOSTI užíváme s úspěchem v různých listech a dokumentech. Lidé si vyberou z pastýřských listů a encyklik co se jim hodí a o ostatním se mlčí. NEPŘÍTEL ovšem má metodu JASNOSTI: » Vaše řeč ať je ano ano – ne ne.« Naše metoda nejas-

nosti je výborná zbraň proti zdravému, jasnému rozumu – a plody se pak projevují v činech.

Tvůj kamarád ZLOTŘILEC

Z KATECHISMU

KDO JSOU ZLÍ DUCHOVÉ?

Zlí duchové jsou padlí andělé, kteří Boha nenávidí a nám se snaží škodit na těle i na duši.

Podle učení Starého zákona je satan nebo ďábel osobní, Bohu nepřátelská moc (*Job 1, 6; Zach 3, 1; Moudr 2, 24; Lev 6, 7*). V Novém zákoně vystupují zlí duchové nebo ďábel častěji. Dokonce i Krista ďábel pokoušel (*Mt 4, 1-11*) a sv. Petr napomíná ve svém prvním listě: » *Buďte strážliví a bděte, protože váš protivník, ďábel, jako řvoucí lev obchází a hledá, koho by mohl zhltnout. Postavte se proti němu, silní vírou. Víte přece, že vaši bratři po celém světě musejí také tak trpět* « (*1 Petr 5, 8-9*).

Také II. Vatikánský sněm hovoří o ďáblovi. V Dekretu o misiích čteme: » *Bůh poslal svého Syna v těle podobném našemu tělu, aby nás skrze něho vytrhl z moci temnoty a satana a pro zásluhy Syna se smířil se světem* « (*Čl. 3*). Víc o tom píše Radost a naděje: » *Usilovný boj proti mocnostem temnot, který prostupuje celé dějiny lidstva, zrodil se na samém počátku světa – jak řekl Pán (Srovnej Mt 24, 13; 13, 24-30 a 36-43) až do posledního dne. Člověk, zapletený do tohoto zápolení, musí neustále zápasit, aby přilnul k dobru a bez velké námahy a bez pomoci milosti Boží není schopen dosáhnout toho, aby byl v sobě sjednocen* « (*Čl. 37*).

Z PÍSMÁ SVATÉHO

MICHAEL A JEHO ANDĚLÉ SE DALI DO BOJE S DRAKEM; DRAK I JEHO ANDĚLÉ SE POSTAVILI PROTI NIM. ALE NEOBSTÁLI A PŘIŠLI O SVOJE MÍSTO V NEBI « (*Zjev. sv. Jana 12, 7-8*).

MNOHO SVŮDCŮ SE OBJEVILO NA SVĚTĚ, KTEŘÍ NEVYZNÁVAJÍ JEŽIŠE JAKO MESIÁŠE, PŘIŠLÉHO V TĚLE. JSOU TO SVŮDCI A ANTIKRISTI (2 *Jan 7*).

SMRT PŘIŠLA NA SVĚT ĎÁBLOVOU ZÁVISTÍ, A UTRPÍ JI TI, KDO MU PATŘÍ (*Moudr 2, 24*).

Své dotazy a připomínky pište na adresu :

VELEHRAD, Postfach 592, CH-8026 Zürich